

650

Besluit van 25 november 1975 tot wijziging van het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren (Stb. 1970, 536)

Wij Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 22 augustus 1975, nr. R/56184, Hoofddirectie van de Waterstaat, Hoofdafdeling Waterstaatsrecht;

Gelet op Ons besluit van 6 november 1975, nr. 8, Stb. 598;

Gezien het advies van de Raad van de Waterstaat van 29 mei 1975;

De Raad van State gehoord (advies van 24 september 1975, nr. 10);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 18 november 1975, nr. RR 71727, Hoofddirectie van de Waterstaat, Hoofdafdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel I

Het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren¹ wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 2, onder k en l, wordt in plaats van '20 inwonerequivalenten' gelezen: 10 inwonerequivalenten.

B

Artikel 12 wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel a van het eerste lid wordt in plaats van '3,5 inwonerequivalenten' gelezen: 3 inwonerequivalenten.
2. Toegevoegd worden de leden 6-8, die luiden:
6. In afwijking van het eerste lid, aanhef en onder a, wordt voor een woning, op 1 januari van het heffingsjaar bewoond door één persoon, het aantal inwonerequivalenten op een daartoe strekkend verzoek gesteld op 1.
7. Het in het zesde lid bedoelde verzoek moet tegelijk met de aangifte van de verschuldigde heffing schriftelijk worden ingediend bij het hoofd van het bureau verontreinigingsheffing rijkswateren.
8. Indien het verzoek wordt ingediend door het bestuur van een openbaar lichaam, als bedoeld in artikel 11, tweede lid, moet het verzoek vergezeld gaan van een opgave van het aantal alleenwonenden, waaraan door het bestuur van dat openbaar lichaam een verlaging van de bijdrage, bedoeld in artikel 17, tweede lid, van de wet, is verleend.

Artikel II

Dit besluit treedt in werking op 1 januari 1976.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van
5 december 1974, Stb. 751

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Soestdijk, 25 november 1975

Juliana

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
T. Westerterp.

Uitgegeven de *elfde* december 1975

De Minister van Justitie,
Van Agt.

Nota van toelichting

In aansluiting op het Koninklijk besluit van 6 november 1975, Stb. 598 opent de onderhavige wijziging van het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren voor alleenwonenden de mogelijkheid op verzoek in aanmerking te komen voor een lagere dan de normale aanslag in de zuiveringslasten. Zoals ook in de toelichting bij het voornoemde besluit is gesteld, kan voor alleenwonenden het aantal inwonerequivalenten in de heffing en bijdrage verminderd worden van 3 (zie onder B, eerste lid) tot 1. Daartoe dient ingevolge het voorgestelde zevende lid tegelijk met de aangifte terzake van de verontreinigingsheffing een schriftelijk verzoek te worden ingediend bij het hoofd van het bureau verontreinigingsheffing rijkswateren. Als datum, beslissend voor de vraag of men als alleenwonende wordt aangemerkt, geldt ingevolge het besluit 1 januari van het heffingsjaar.

Indien – hetgeen meestal het geval is – de heffing door het Rijk geschiedt van een openbaar lichaam dat loost met behulp van een werk, zal de aangifte en het verzoek tot mindering door het bestuur van dat lichaam dienen te geschieden onder opgave van het aantal alleenwonenden waaraan het bestuur van het openbaar lichaam een vermindering van de bijdrage heeft verleend. De wijze waarop het verzoek tot vermindering van de bijdrage moet worden ingediend zal bij verordening van deze lichamen moeten worden geregeld.

Aan de vermindering van 3,5 tot 3 inwonerequivalenten (artikel I, onder B, eerste lid) liggen de volgende overwegingen ten grondslag. Per 1 december 1970 bedroeg de gemiddelde woningbezetting 3,46, hetgeen het aantal van 3,5 inwonerequivalenten rechtvaardigde. Inmiddels is de gemiddelde woningbezetting gedaald tot bijna 3. Naar verwachting zal deze in de loop van 1976 tot beneden 3 dalen. De invloed van de regeling voor de alleenwonenden op de gemiddelde woningbezetting kan als volgt worden benaderd. Alleenwonenden bezetten ca. 10 % van het woningbestand. Aangenomen dat met betrekking tot alle alleenwonenden de regeling zal worden toegepast, zou de gemiddelde woningbezetting van de woonruimten, die niet bij alleenwonenden in gebruik zijn, 3,3 bedragen. Ook dit getal zal echter naar verwachting in de nabije toekomst nog dalen.

Daarmede rekening houdend en tevens op grond van de omstandigheid dat de gemiddelde woningbezetting sinds de invoering van de wet steeds beneden de 3,5 heeft gelegen, bestaat er alle reden het aantal inwonerequivalenten thans op 3 te stellen. Hierbij zij aangetekend dat drie jaar na de inwerkingtreding van de verlaging tot 3 inwonerequivalenten zal worden bezien of deze, op grond van de dan ter beschikking staande gegevens inzake de gemiddelde woningbezetting en de daaruit voortvloeiende vervuiling, kan worden gehandhaafd.

Tevens is van de gelegenheid gebruik gemaakt het aantal van 20 inwonerequivalenten, vervat in artikel 2, onder k en l, van het besluit tot 10 te verlagen. Tot op heden werden bedrijfsruimten, waarvan de vervuilingswaarde van het afvalwater minder dan 20 inwonerequivalenten bedraagt, aangeslagen als woningen. Het verschil tussen de werkelijke verontreiniging door deze bedrijfsruimten en de aanslag daarvan als woningen moet echter in het algemeen te groot worden geacht. Om deze reden wordt in het onderhavige besluit de grens gesteld op 10 inwonerequivalenten. Daarbij zij aangetekend dat in een aantal verordeningen van gedecentraliseerde corporaties, belast met het kwaliteitsbeheer, deze grens al eerder is opgenomen.

Door de wijziging van het Uitvoeringsbesluit zal de bijdrage van lozers van huishoudelijk afvalwater en die van bedrijven waarvan de vervuilingswaarde van het afvalwater minder dan 10 inwonerequivalenten bedraagt een geringe vermindering kunnen ondergaan.

Voor de meeste overige bedrijven zal de heffing bij gelijkblijvende vervuilingswaarde een beperkte verhoging ondergaan. Substantieel hoger wordt de bijdrage van bedrijven waarvan de vervuilingswaarde van het afvalwater tussen 10 en 20 inwonerequivalenten ligt.

Afhankelijk van de vervuilingswaarde en van de hoogte van de heffing per inwonerequivalent kan de verhoging voor de laatste categorie, waaronder een aantal bedrijven met 20 tot 40 werknemers, variëren van f 50,— tot f 500,— per jaar.

Voor het overgrote deel van deze bedrijven zal de invloed van de verhoging op de totale bedrijfskosten gering zijn.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
T. Westerterp.